

Közép-erdélyi régiós nőszövetségi konferencia Marosludason

Mindannyian feladatot kapunk

Közel 400 nőszövetségi tag gyűlt össze a Marosludason megszervezett közép-erdélyi régiós nőszövetségi konferencián. A Marosi, Maros-Mezőségi, Görgényi, Küküllői egyházmegyékből 60 gyülekezet képviseltette magát az április 22-i találkozón.

Az alkalmon Berekméri Melinda, a Marosvásárhely Cserealjja gyülekezet lelkipásztora hirdette az ígét. Prédikációjában Ezékiás király történetével mutatott rá arra, hogy mindannyiunk életében vannak változások, amelyekről nem kell félnünk, hiszen az Úr fogja kezünket, és velünk van a változásokban is. Ezékiás király egy lesüllyedt országot örökölt apjától. Ő azonban a múlt eseményeit felülvizsgálta, nem maradt ugyanazon az úton, nemet mondott a rosszra, felvállalta az Isten szerinti életet. Ugyanez a mi feladatunk is. A változás generációk szintjén is elkerülhetetlen. Ezékiás, a fiatal generáció, mást akart. A változás tehát minőségibb, értékesebb kell legyen. A ma embere sokszor énközpontú, saját magunk foglaltuk el Krisztus helyét az életünkben. Holott a

Berekméri Melinda lelkesítő szolgált a zsúfoltságig megtelt templomban

változás célja a jobbítás, szebités, bölcsőbbé válás. Mindannyian feladatot kapunk, hogy Isten hasznára legyünk.

Igehirdetés után Bukovinszky Csáki Tünde régiós elnök, Czirmay Csaba Levente marosludasi lelkipásztor, az egyházmegyei elnökök és Borsos Melinda egyházkerületi elnök köszöntötték a gyülekezetet, majd Ósz Sándor Előd egyháztörténész, az Erdélyi Református Egyházkerület Levéltára-

nak munkatársa tartott előadást Reformáció, reformátorok, reformátorok feleségei címmel.

Ósz Sándor Előd szerint a reformációnak megannyi meghatározása van, ezek közül egy negatív és egy pozitív meghatározást emelt ki. A reformáció nem innováció, a reformációt hitújításként fordították, a hitet pedig csak kapni lehet, megújítani azonban nem. A reformátorok nem újat akartak hozni, a reformáció visszaalakítást je-

lent. Minden újítást a több ezer esztendő igé mértéke alatt kell vizsgálni. A reformáció pozitív meghatározása a keringés helyreállítása, az ige a perifériáról a szívünkbe jut. A reformáció gyógyszer, katalizátor, vérkeringés serkentő gyógyszer. Ahhoz, hogy ez a gyógyszer hasson, két dologra van szükség: jó közegre és megfelelően előállított gyógyszerre és beállított kezelésre. Ma is szükségünk van ezekre a gyógyszerekre, hogy

ne csak építkezzünk, hanem az építkező gyülekezet építsen fel kőfalakat, együtt nőnek fel kőfalak és lélekfalak.

A régiós találkozón szolgált a marosludasi és a mezőbodonai gyülekezetek egyesített kórusa, valamint a mezőbodonai furulyások, az alkalom végén az egyházmegyei és a házigazda nőszövetségi zászlókra feltűzték a találkozó emléket állító szalagokat.

KISS GÁBOR

Sebestyén Péter: semmivel nem pótolható hivatás

FOTÓ: BAKÓ ZOLTÁN

Vasárnap délután 6 órától a marosvásárhelyi Andrassy (Szabadság) utcai Szent Imre plébánia zsúfoltságig megtelt misére érkezőkkel. A templom lelkesze, Sebestyén Péter pappá szentelésének 25. évfordulóját ünnepelték az ezüstmisével.

Szinte napra pontosan huszonöt évvel ezelőtt, 1992. április 25-én, Fehérvásárnap szentelte pappá +Exc. és Ft., Bálint Lajos, Erdély első érseke Csíksomlyón. Exc. és Ft., dr. Jakubinyi György érsek segédpüspök és Ft. Tamás József spirituális, valamint nagyszámú papság és hívek jelenlétében négy gyulafehérvári egyházmegyes diakónus részesült az áldozópapság szent rendjében. Ezek egyike volt Sebestyén Péter, a mostani ezüstmisé.

„Hátatelt szívvel állok meg, és tekintek vissza. Összegzek és értékelek, elemzek és nosztalgázom. Végigpásztázom lelki

Az ezüstmisé Péter páter is áldoztatott

szemeimmel a megtett utat, nagyobb rálátásom nyílik így a gyökerekre, őseim felértékelésére, s az összhatásra: mi, hogyan, miért alakult így az életemben? Miért kellett a dolgoknak (velem) így történniük? Évtizedekig abból éltem, amit otthon kaptam, amit hazulról hoztam: derűt, tartást, talentumokat, közösséget, szerető családi légkört, iskolát, – ami felvértezett az élethez szükséges »kellékekkel«. Tegyeem hozzá a magamét,

működjek együtt az isteni kreativitással: lobbantsak lángra másokat, világítsak, vigasztaljak, ültessek, alkossak, szórjam szét, osszam meg kincseimet, figyeljek a célra, és ne törődjek a fanyalgókkal. Közben pedig szolgáljam azokat, akik megbicsaklottak, kifáradtak, kiégetek, tanácstalanok vagy unják az egészet, akik belerokkantak a nyomásba, vagy akiknek nincs valakijük, nincs emberük, aki odavezetné a »gyógyforrás-

hoz«, a kegyelemhez, amikor az »mozgásba jön«. A papság szentségében ez a gyönyörű, az egyed, a magasztos. Semmilyen más szakmával, munkahellyel, állással, életformával nem pótolható hivatás a miénk.

Huszonöt év figyelmeztet arra: hogyan kezdtem, mivé lettem. Alázat és reménység egyszerre. Hogy Isten kegyelmének előkészítője maradjak, még akkor is, ha sosem lehet elég jól csinálni. Am azt is tudom: nem is szükséges különleges teljesítményt nyújtanom. Az a fontos, hogy ne vesztsem el a szem- és szívkontaktust” – mondja az ezüstmisével kapcsolatos vallomásaiban.

Az ünnepi alkalomra Exc. és Ft. dr. Jakubinyi György érsek üzenetét Ft. Oláh Dénes a Keresztelő Szent János plébánia lelkesze, főesperes olvasta fel. A szentmisén jelen voltak Péter páter rokonai, paptársai egész Erdélyből, a Szent György Lovagrend maroszéki priorátusából lovagtársai, továbbá hívei korábbi szolgálati helyeiről, és természetesen a Szent Imre plébánia katolikus hívei. Az ezüstmise után rövid szeretetvendégségre került sor.

BAKÓ ZOLTÁN

Folytatódnak a Kistemplomi esték

A marosvásárhelyi Gecse utcai református egyházközség a Kistemplomi esték előadás-sorozattal ünnepli a reformáció 500. évfordulóját, valamint a gyülekezet és templom több mint 200 éves múltját. A történelmi és művészettörténeti előadások április 20. és május 18. között az egyházközség gyülekezeti házában (Ștefan cel Mare u. 26. sz.) csütörtökönként délután 6 órától kezdődnek. Április 27-én László Lóránt: Marosvásárhely a 19. században címmel tart előadást. Ismertetni fogja a 19. századi Marosvásárhelyt, azt a várost, ahol Bolyai Farkas és János, Aranka György, Gecse Dániel, Bodor Péter élt és tevékenykedett. Beszél többek között arról is, hogy a 19. század elejének egyik legjelentősebb épülete a Teleki Sámuel által építtetett Apolló palota volt, amelynek bérbe adott földszinti és emeleti termei gyógyszertárként, kocsmaként, üzletként, színházként, bálteremként és lakásként szolgáltak.